وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم به سفر می رفت، از سختی های سفر و از پیش آمدها و تغییرات غم انگیز و از کاستی (و خواری) پس از فزونی (و ارجمندی)، و نیز از دعای ستم دیده و از دیدن مناظر غم انگیز (و پیش آمدهای ناگوار) در مال و خانواده - به الله - پناه می بُرد.

از عبدالله بن سَرْجس رضی الله عنه روایت است که می گوید: وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم به سفر می رفت، از سختی های سفر و از پیش آمدها و تغییرات غم انگیز و از کاستی (و خواری) پس از فزونی (و ارجمندی) و نیز از دعای ستم دیده و از دیدن مناظر غم انگیز (و پیش آمدهای ناگوار) در مال و خانواده - به الله - پناه می بُرد.

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم از سختی های سفر یا از اینکه درحالی از سفر بازگردد که غمگین است و برای مال و خانواده اش حادثه ای ناگوار پیش آمده باشد به الله پناه می برد. همچنین از فاسد شدن احوال به الله پناه می برد و از الله می خواست که او را از دعای مظلوم و ستم دیده نجات دهد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5937